

Nr 68.

Av herr **Johanson** i Huskvarna m. fl., om *anslag till bidrag för gödselvårdsanläggningar.*

Anslag till bidrag för gödselvårdsanläggningar har av riksdagen anvisats för vartdera av åren 1933—1934 och 1934—1935 med 700,000 kronor. För innevarande budgetår nedsattes anslaget till 350,000 kronor och i proposition till årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t, att anslaget för nästkommande budgetår till ifrågavarande ändamål begränsas än ytterligare till 200,000 kronor, varjämte departementschefen räknar med, att »något ytterligare anslag för ändamålet tillsvidare icke kommer att beviljas». Bidraget till gödselvårdsanläggningar har nämligen tillkommit med hänsyn ej blott till den betydelse ur jordbrukets synpunkt, som förekomsten av tidsenliga och ändamålsenliga gödselvårdsanläggningar äger, utan även och i främsta rummet till det arbetstillskott, vilket genom anordnandet därav tillskapades, och då nu arbetslösheten i väsentlig mån lättats, förmenar alltså departementschefen, att anslaget bör avvecklas.

Vid behandlingen av detta ärende i jordbruksutskottet föregående år tillstyrkte emellertid utskottet, på grund av föreliggande motioner, anslagets bibehållande till 700,000 kronor under motivering av »den betydelse, statens ifrågavarande verksamhet äger såväl för åstadkommande av god gödselvård som ock för arbetslöshetens bekämpande». Reservanterna, som yrkade bifall till Kungl. Maj:ts förslag, vilket riksdagen sedan godkände, tillstyrkte med samma motivering i dess första del, men uttalade sig ifråga om betydelsen för arbetsanskaffningen, att anslaget »i viss mån» hade betydelse för denna. Av statsfinansiella skäl ansågo sig reservanterna emellertid böra stanna för det lägre beloppet. Denna jordbruksutskottets inställning förra året vittnar om, att ifrågavarande anslag tillmätes stor betydelse ur ren jordbrukssynpunkt och ingalunda kan anses omotiverat även om arbetsanskaffningssynpunkten numera ej kan anses så vägande.

Vi kunna ej heller finna, att i en tid då jordbruket, och i synnerhet de större jordbrukarna, genom statliga åtgärder av olika slag erhålla statligt stöd, detta anslag, som ju dock kan sägas avsett för de mindre jordbrukarnas bispringande, bör ytterligare beskäras eller göras till föremål för indragning. Småbrukarnas ställning är nu på många håll sådan — inte minst med hänsyn till de höjda kraftfoderspriserna — att allt som kan göras för att skapa förutsättningar för en ökad växtodling för animalieproduktionens bedrivande med å jordbruket framalstrade foderämnen bör uppmuntras. Och i detta hänseende är en förbättrad gödselvård ovedersägligen av stor betydelse.

Vi anse alltså, att här berörda anslag — såsom lantbruksstyrelsen ävenså föreslagit — måtte bibehållas lika som för innevarande budgetår, och hemställa sålunda,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1935—1936 till statsbidrag till gödselvårdsanläggningar anvisa ett reservationsanslag å 350,000 kronor.

Stockholm den 14 januari 1936.

C. O. Johanson,
Huskvarna.

P. J. Näslund.

Sven Olsson.

Oscar Osberg.

Gustaf Olsson
i Ramsta.

Carl Björling.

A. Danielsson.
